

Patrick Barnewall
een Iers kasteelheer
in Tuil
bij Zaltbommel

Patrick Barnewall
een Iers kasteelheer
in Tuil

Rients Aise Faber

*De gewone mensenwereld
schept er meestal geen vermaak in
om in het bijzonder het innerlijk gedeelte,
de ware aard en oorsprong
van een zaak of voorval,
te doorgronden.*

(Patrick Barnewall, Apologia)

*He, who expects a perfect work to see,
Expects what never was, and never will be.*
(O'Callaghan 1870)

Voor Erik en Chris

Omslag: Gezicht op het dorp Tuil in 1810.

Coverontwerp: Rients Aise Faber

ISBN: 9789402154450

© Rients Aise Faber 2020

Een inleidend woord

Aanleiding om een boek te gaan schrijven over de Ierse vechtersbaas Patrick Barnewall was het pamflet dat hij omstreeks 1708 schreef: "Apologia of korte en niet minder ware verdediging voor de Heer *Patrick Barnewall de Roestowne*, gewezen majoor van een regiment paarden." Aan de hand van het pamflet wordt geprobeerd antwoord te vinden op de vraag welke omstandigheden hem ertoe brachten om dit pamflet te schrijven. Het pamflet was een verdedigingsrede waarmee hij zijn verontwaardiging over zijn behandeling in de Nederlanden in de publieke arena bracht. Ondanks het feit dat de man zelf waarschijnlijk geen gemakkelijk heerschap was, is de persoonlijke emotie die in het verhaal doorklinkt er niet minder om. Hij was een mens in een wereld die wij ons tegenwoordig nauwelijks meer kunnen voorstellen.

Dit boek is bedoeld om zijn Apologia beter te begrijpen. Daartoe is een speurtocht gehouden door een schatkamer vol historische gegevens met heel verschillende achtergronden. Belangrijk bij de opzet van het boek is het streven om er een leesbaar geheel van te maken. Afhankelijk van de informatie zijn verschillende wegen gekozen. De schrijver heeft niet alleen feiten in eigen woorden samengevat, maar ook getracht de verbeeldende kracht van de historische teksten in hun waarde te laten. Wel zijn de teksten bewerkt (zie achterin de verantwoording) om de toegankelijkheid voor de lezer te vergroten.

Patrick Barnewall was, zoals vele Ieren in zijn tijd, door de politieke omstandigheden, op drift geraakt. Hij probeerde met strijdlust en onverschrokkenheid een nieuw bestaan op te bouwen in een wereld vol tegenstrijdige krachten. Als een intelligent man zocht hij zijn weg binnen de mores van zijn tijd.

Woord van dank.

Marie-Charlotte Le Bailly, schrijfster van een *Een Haagse affaire*, een boek over het bijzondere leven van Sophia van Noortwijck, is zo vriendelijk geweest een conceptversie van dit boek door te lezen en te voorzien van waardevolle en kritische opmerkingen.

Tot slot dank aan mijn vrouw Dineke de Vos voor haar inzet gedurende de slotfase bij het redigeren. Wat mijn oog ontging, werd door haar scherpe blik opgemerkt.

Inhoud

Een inleidend woord	5
1. Een ontaarde vader.....	9
2. De komst naar de Nederlanden.....	13
3. Het Ierse regiment.....	23
4. Andere verhoudingen na 1688.....	35
5. Als een losse zottin	38
6. Barnewall terug in de Nederlanden.....	49
7. Conflicten met de magistraat	59
8. Het huwelijk van een stamhouder.....	68
9. Sophia haar poging tot echtscheiding	75
10. Requeste voor Sophia van der Maa.....	79
11. Sophia van Noortwijck komt naar Tuil	82
12. Sophia haar vlucht naar Zaltbommel	86
13. Getuigenissen pro Sophia	89
14. Het traineren van de rechtsgang.....	102
15. Vader en zoon worden verbannen.....	108
16. De apologia van een verdreven kasteelheer.....	112
17. Reactie van de magistraat van Bommel	122
18. Utrecht 1712: diplomatie en spionage.....	125
19. Het Huys te Tuil en de Barnewalls	150
20. Een leven in Indië, Johannes Philippus Barnewall	160
21. Aminetta als stammoeder De Vos.....	165
22. Een Iers kasteelheer en zijn voorwereld.....	170
Verantwoording tekstverwerking	178
Literatuur en bronnen.....	180

Het kasteel te Tuil van waaruit de Barnewalls hun strijd voerden.

1. Een ontaarde vader

Slechts echo's uit het leven van Aminetta (1688-1762), de oudste dochter van Patrick Barnewall, zijn bij haar tijdgenoten overgeleverd. Desalniettemin was zij een interessante persoon. Door haar levensstijl gaf zij aan haar nageslacht een gedragspatroon mee dat een paar eeuwen kon dienen als voedingsbron voor ambities in de familie.

Met haar verzoekschrift uit 1706 aan de Staten van Gelderland¹ en door een brief aan haar gericht in 1718 trad zij uit de anonimiteit van de tijd.

In 1718 ontving Aminetta Barnewall een brief uit Batavia (tegenwoordig Jakarta) in het toenmalige Nederlands Indië.² Aminetta woonde in Culemborg en kreeg de brief van Deliana Focanus. In deze brief beantwoordde Deliana de brief die zij eerder van haar geachte nicht Aminetta uit Nederland had ontvangen. Deliana schreef "de brief van u edele heb ik goed ontvangen en ik heb daarin gelezen dat ik nog een tante had, u edeles mama zaliger." Hieruit bleek dat de dames daarvoor geen contact onderhielden en dat Deliana niet wist dat ze deze tante had. Zij schreef verder: "Daar heb ik nooit iets van geweten, want ik heb niet het geluk gehad mijn familie te leren kennen." Wel had ze weet van een paar nichten in Nederland, maar zo zei ze "ook met de nichten Kerkwijck heb ik nooit gecorrespondeerd, in tegenstelling tot mijn papa zaliger. Na de dood van mijn papa hebben ze nooit aan mij geschreven, zodat ik niet weet of ze nog in leven zijn."

Aminetta schreef deze nicht waarschijnlijk omdat haar broer Johannes Philippus Barnewall naar Nederlands Indië vertrok. Uit de reactie van Deliana bleek wel dat ze dit contact met haar familie op prijs stelde.

¹ RAR, tgnr. 3052, inv. nr. 714.

Zie voor volledige brief: Faber 2016, p. 14-16.

² Voor de oorspronkelijk tekst van de brief, zie bijlage A in Faber (2017).

Aminetta had meer kennis van de familie, want zij wist dat haar moeder Margrieta Focanus (1659-1706) een broer had, Johan Philip (1660-1711), die naar het verre Indië was vertrokken.

Aminetta kon vertellen dat haar moeder en Deliana's vader een zuster hadden, Sara Elisabeth Focanus. Haar man was majoor Gilles de Cocq van Kerkwijck. Hun dochters zullen de hier genoemde nichten zijn geweest waar de vader van Deliana mee correspondeerde.

Aminetta's oom Johan Focanus was getrouwd met Johanna van Regenmorter van Dordrecht. Deliana werd hier op 8 december 1690 geboren. Haar vader Johan Philip Focanus trad op 17 mei 1691 bij de VOC kamer te Amsterdam in dienst als luitenant.

Op die dag vertrok het gezin met het schip Voorschoten naar Indië. Tijdens de reis verbleven zij van 20 oktober tot 16 november op de Kaap (Zuid-Afrika) en op 13 februari 1692 kwamen zij in Batavia aan. In die plaats werd Deliana's broer Pieter geboren. Daarna overleed hun moeder, want haar vader hertrouwde ene Aletta de Blocq. In 1703 werd een legerkapitein Focanus genoemd als hoofd van de Nederlandse nederzetting op Timor.³ Terug op Java was hij ook betrokken bij het kerkelijk leven.⁴ Op 8 maart 1711 werd het dienstverband bij de VOC beëindigd vanwege zijn overlijden.

Over haar eigen vader had Aminetta minder plezierige zaken aan Deliana toevertrouwd, want zij toonde medelijden met Aminetta. *“Het vervult mijn hart met leed te begrijpen dat u zo'n ontaarde vader heeft dat hij in vele jaren niet naar zijn kinderen heeft omgezien. Een harde zaak, waarvoor ik hoop dat de almachtige God u eens zal zegenen en u zal bevrijden van dat verdriet. Dat wens ik uit de grond van mijn hart.”*

Over haar eigen levensomstandigheden in Batavia meldde zij: *“wat mijzelf betreft, heb ik nog geen kinderen en woon ik bij de moeder van mijn man in huis.”* En over het leven van haar broer

³ Veth (II) 1855, p. 607-608.

⁴ Van 12 januari 1705 tot 10 januari 1707 als diaken en van 9 januari 1708 tot 13 januari 1710 als ouderling (Valentyn 1726, p. 137-138).

verhaalde zij: “U weet ongetwijfeld dat mijn broer Pieter Focanus bij mijn stiefmoeder in Delft woont en dat hij tot dusver niet is getrouwd.”

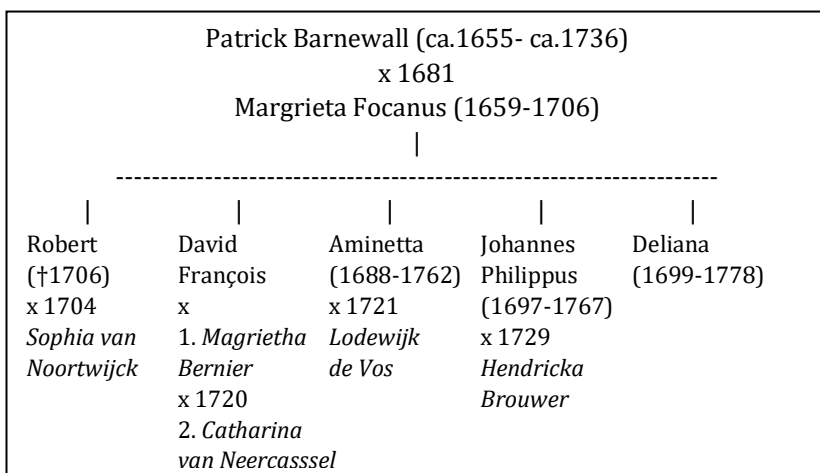
Niet alleen Deliana’s broer Pieter werd in de brief ter sprake gebracht, ook Aminetta’s broer werd door Deliana genoemd. Zij schreef: “Met de komst van de vaderlandse schepen is uw broer Johannes Philippus de Barnewall hier als adelborst op 8 juli aan land gekomen. Het kwam wat vreemd bij mij over dat hij er zo berooid uitzag, terwijl zijn familie vol

doende bemiddeld is om hem netjes de wereld in te sturen. Wij hebben

bij onze neef De Beveren, die hier commandant-majoor is, ons best

gedaan, zodat deze hem geldelijk steunt, waaruit grote welwillendheid van hem blijkt. Hij heeft nog geluk gehad, omdat hij nu niet in nood

verkeert. Anders was hij naar een willekeurig oord gezonden.”

De naaste familie van Aminetta.

Dankzij het feit dat Deliana zich over Johannes Philippus ontfermde, had hij toch een goed dak boven zijn hoofd gevonden en was hij opgenomen in het netwerk van de vooraanstaande

VOC'ers in Indië. De brief voor Deliana was ongetwijfeld tegelijk met deze jongere broer in Batavia aangekomen. Aminetta zal niet aan Deliana hebben willen bekennen dat haar tak van de familie niet langer tot de goed bemiddelden behoorde.

In een P.S. tenslotte vroeg Deliana dringend (instantelijk⁵) aan haar nicht Aminetta om haar de geslachtsboom van de Focanussen toe te zenden. Daar had zij alle belang bij, want kennis van verwantschapsrelaties opende deuren binnen de 18de eeuwse regentenmaatschappij.

Het verzoek van Deliana om een geslachtsboom (stamboom) kwam dus niet alleen uit belangstelling voort. Kennis van familieverbanden was ook heel belangrijk om de verervingslijnen te volgen en daarmee de mogelijkheden financiële toedelingen in de gaten te houden. Daartoe was het niet ongebruikelijk om bij eventuele suikerooms en -tantes zo'n bereidwilligheid te bevorderen door een welgezinde omgang en door vernoeming van kinderen.

Zoals Deliana's broer Pieter zijn plaats weer in Holland wist te vinden, zo wist Aminetta's broer Johannes Philippus zijn kansen in de Oost te benutten. De introductiebrief van Aminetta had de deuren voor Johannes Philippus in de Oosterse wereld geopend en hij zou niet meer terugkeren naar zijn geboorteland.

Dankzij de brief die Aminetta aan haar nicht Deliana in Batavia had gezonden, kreeg haar jongere broer Johannes Philippus in het verre Indië de kans om een goed bestaan op te bouwen. Aminetta's vader, die vanuit Ierland naar de Nederlanden was gekomen, had wat dat betreft later minder geluk.

Verderop zal blijken dat vrouwen in de regentenmilieus een belangrijke rol konden spelen in de bemiddeling voor hun echtgenoten en andere familieleden bij het verkrijgen van een betrekking. Ook al hadden de heren zich soms flink in de nesten gewerkt, hun vrouwen hadden in hun afhankelijkheid geleerd het gemoed van de machthebbers te bespelen.

⁵ Volgens het historisch woordenboek: met aandrang, nadrukkelijk, met aangehouden drang, aanhoudend, dringend.

2. De komst naar de Nederlanden

Deliana betreurde in haar brief dat Aminetta het contact met haar vader had verloren: “dat u zo’n ontaarde vader heeft dat hij in vele jaren niet naar zijn kinderen heeft omgezien.”

De vader van Aminetta, Patrick Barnewall, baron of Rowestown, was als officier in dienst van de Engelse troepen die aan de Nederlanden ter beschikking waren gesteld. Hij was afkomstig uit de katholieke adel van Ierland. Op 25 oktober 1681 trad hij in Den Bosch in het huwelijk met Margrieta Focanus.

Het was niet vreemd dat Patrick als militair in Nederlandse dienst in Den Bosch terecht was gekomen. Deze stad was een van de drie vestingsteden, de andere twee waren Breda en Maastricht. Deze steden moesten het zuiden van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden verdedigen tegen de expansiedrang van de Franse koning Lodewijk XIV, bijgenaamd de Zonnekoning. Deze bijnaam had de koning te danken aan zijn grote binnenlandse macht. Bovendien was Frankrijk op dat moment het machtigste land van Europa. Het grootste deel van het Nederlandse leger bevond zich daarom in de drie genoemde zuidelijke steden.⁶

Margrieta was afkomstig uit een rijke regentenfamilie, waarvan vele voorouders prominente plaatsen in de toenmalige samenleving bekleedden en hadden bekleed in 's-Hertogenbosch en Dordrecht, met namen als Van Lanschot en De Witt.⁷ Door zijn adellijke achtergrond was Patrick een goede partij voor het aanzien van de familie, voor Patrick zelf was Margrieta een goede partij vanwege het vermogen dat zij inbracht doordat haar ouders al waren overleden.

⁶ Bij algemeen historisch kennis wordt geen bronverwijzing toegevoegd.

⁷ De grootmoeder van Margrieta was Sara de Witt. Zij was een nicht van de vader van Johan de Witt, raadspensionaris van Holland, en van Cornelis, burgemeester van Dordrecht. Beide broers werden in 1672 op gruwelijke wijze door het volk vermoord toen de Prinsgezinden de macht overnamen van de Staatsgezinden.

Aminetta werd te Tuil geboren op het kasteel aldaar. Van haar broers Robert en David François is de geboorteplaats niet bekend. Wel werden daar haar andere broer en zusje geboren. Johannes Philippus (1697) en Deliana (1699) werden ook gedoopt te Tuil. Aminetta was vernoemd naar haar Ierse grootmoeder Amy (Aminett) Plunkett. Deze was een dochter van Matthew Plunkett, 5de baron van Louth. In zijn Apologia schreef Patrick over de Barnewalls en Plunketts: "Welke beide families in ouderdom, adel en in rijkdom geenszins behoeven onder te doen voor andere illustere geslachten in het gemelde Koninkrijk. Dat hij, aldus gesproken uit een adellijke en deftige stam, gelijk zijn vader baron is." Patrick voelde zich bepaaldelijk niet een mindere in de Nederlanden en liet dat door zijn houding en gedrag blijken.

De Republiek had in die dagen een groot leger dat sinds 1672 onder leiding stond van stadhouder Willem III. In dat jaar werden de Nederlanden aangevallen door Engeland, Frankrijk en de bisdommen Münster en Keulen. Het jaar wordt vaak in de Nederlandse geschiedenis aangeduid als het rampjaar: het volk was redeloos, de regering radeloos en het land reddeloos. Het was in deze tijd dat Patrick met zijn broers als jonge militair in de Nederlanden terecht kwam.

In de kringen van de Europese landadel was het heel gebruikelijk dat hun zonen kozen voor een militaire carrière als officier. Door de turbulente ontwikkelingen in Ierland gedurende de 17de eeuw in de machtsverhoudingen tussen de katholieke gevestigde orde en de Engelse protestantse nieuwkomers, had de oude elite veel verloren en waren de zonen vaak genooddaakt om elders een beter lot te zoeken.

Door hun adellijke achtergrond kwamen ze bijna vanzelfsprekend in aanmerking voor de officiersrangen, achtereenvolgens van vaandrig (ensign), luitenant en kapitein van een compagnie. De meer fortuinlijke, maar met name de telgen uit de hogere adel, stroomden meestal door naar de rangen van majoor en kolonel.

Vanuit zijn militaire ambities bekeken was Patrick op het juiste moment in de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden aangekomen. In de decennia na 1672 zou de republiek bij voortduring in oorlogssituaties terechtkomen. Het gevolg hiervan

zou zijn dat de eens zo rijke republiek in 1713, ten tijde van de Vrede van Utrecht, zo'n beetje bankroet was. Patrick maakte tijdens zijn leven in de republiek mee hoe deze van een Europese grootmacht veranderde in een tweederangs land.

In het rampjaar 1672 was Willem III aangetreden als stadhouder van de Nederlanden. Door zijn huwelijk in 1677 met de Engelse prinses Maria Stuart II, dochter van de katholieke koning Jacobus II, werd hij na de Glorious Revolution in 1688-89 een zeer belangrijk vorst binnen Europa. Vanaf 1689 was hij koning van Groot-Brittannië, waardoor twee belangrijke zeevarende mogendheden nauw met elkaar verbonden raakten. Willem III werd zo een invloedrijke speler binnen de Europese machtsverhoudingen. Hij wist te voorkomen dat het naar hegemonie strevende Frankrijk ongeremd zijn gang kon gaan.

Willem III en Mary II Stuart.

De eerste impressies van Patricks verblijf in de Nederlanden geven door de schaarse bronnen van dat moment, nog een onvolledig en weinig duidelijk beeld van hem.

In de index bij de brieven van Constantijn Huygens (1607-1687) werd hij kort omschreven als “een kapitein die in Hollandse dienst was sinds 1687 en later opklom tot majoor. Hij was een enigszins dubieuze figuur die zich in 1712 mengde in de affaire Azzurini en ook daarbij een vrij onduidelijke rol speelde.” In hoofdstuk 20 komt de laatstgenoemde kwestie uitvoerig aan de orde.

Volgens zijn eigen beschrijving in zijn *Apologia* (1708)⁸ bevond hij zich al voor het jaar 1687 in de Nederlanden om aldaar de belangen van de republiek te velde te dienen. Samen met twee broeders en zijn oom, de graaf van Kleer (Clare), was hij na 1672 in dienst van de staat der Nederlanden gekomen. Hiertoe had hij samen met zijn oom en broeders meer dan 3000 man weten te rekruteren voor een troepenmacht die in de Nederlanden inzetbaar was.

Dat in Ierland regimenten in Spaanse dienst kwamen, stamde al uit de 16de eeuw. De eerst bekende daaronder was het regiment van Stanley dat in 1587 in de Zuidelijke Nederlanden de Spanjaarden hielp in de 80-jarige oorlog (1568-1648).⁹ Na de vrede van Munster in 1648 bleven deze (het huidige België) onder Spaans bewind en bleef ook de dienstbaarheid van Ierse regimenten bestaan. Vooral de Protestantse dreiging en repressie vanuit Engeland van het katholieke Ierland had hen daartoe genoodzaakt. Door de Engelsen had de katholieke Ierse adel zijn positie en macht, soms weinig en soms helemaal, verloren. Door ten strijde te trekken tegen hun religieuze en politieke tegenstanders hoopten zij hun geconfisqueerde landerijen terug te krijgen, evenals de mogelijk carrièreperspectieven die in Ierland door de antikatholieke maatregelen waren geblokkeerd. In zijn *Apologia* vermeldde Barnewall dat hij als kapitein in een van de zes Britse regimenten die door de kroon van Engeland aan

⁸ Barnewall ca. 1708, p. 2-3.

⁹ Zie voor de Ierse regimenten in de Spaanse Nederlanden, Jennings 1964.

de Verenigde Provinciën beschikbaar waren gesteld, deze staat had mogen dienen.

Hij zal bewust vermeden hebben te vermelden dat zijn regiment een Ierse achtergrond had om, "O tempora, o mores," zo een te grote uitstraling van katholieke sympathie te vermijden.

Volgens zijn eigen zeggen, vocht Patrick Barnewall in 1676 mee in het regiment van Fenwick in de slag om Maastricht. Deze stad werd sinds 1673 door de Fransen bezet. Het was een strijd met veel doden en gewonden. Stadhouder Willem III slaagde er echter niet in de stad uit Franse handen te bevrijden.

Een broer van Patrick kwam als luitenant-kolonel in de belegering van Maastricht (1676) om en zijn andere broer sneuvelde als majoor in de slag bij Saint Omer (Sint Omaars, 1677) "op het bed van eer."

Patrick verhaalde over deze tijd dat hij met zeer veel zware kwetsuren, zowel bij het innemen van het Dauphins Bastion (Maastricht), als in de slag bij Mons (Bergen) en elders gewond was geraakt.

In de Bossche encyclopedie¹⁰ zijn de ingekwartierde militairen in de vestingstad Den Bosch keurig geïnventariseerd. Op de lijsten staan verschillende Barnewalls. Het definitieve uitsluitsel over de vraag wie daarvan broers van Patrick zijn geweest, zal in dit boek niet worden opgelost. Wel lijkt het aannemelijk dat in ieder geval drie van de genoemde personen broers waren: Anthony, Peter en David.

¹⁰ http://www.bossche-encyclopedie.nl/_index.htm, Militaire geschiedenis > inkwartiering (2016).

Schema van de inkwartiering van de Barnewalls in Den Bosch.

9 sept 1674	2 juni 1676	4 sept 1676	7 okt 1679	14 mei 1680	15 mei 1680	15 okt 1680
Cie Anth. Barnewall	Cie Anth. Barnewall	Cie Gerv. Scrope	Cie Peter Barnewall	Cie Owen Lloyd	Cie Peter Barnewall	Cie Peter Barne- wall
Anthony	Anthony	George				
Peter	Peter	-	Peter		Peter	Peter
Symon	Symon	Symon		Symon		
	George	David	Patrick		Patrick	

Op 9 september 1674 en 2 juni 1676 zaten de volgende Barnewalls in het Ierse regiment in de compagnie van kapitein Anthony Barnewall, Peter Barnewall (vaandrig) en Symon Barnewall (resp. sergeant en kapitein).

Op 2 juni 1676 was daar ene George Barnewall aan toegevoegd. Na de strijd bij Maastricht waarin Anthony sneuvelde, zaten op 4 september 1676 in de compagnie van kapitein Gervase Scrope: George Barnewall en Symon Barnewall met als nieuw hierbij David Barnewall.

Ondertussen was op 7 oktober 1679 en 15 mei 1680 Peter kapitein van een compagnie met beide keren alleen Patrick Barnewall als vaandrig.

Symon Barnewall werd op 14 mei 1680 vermeld, nu als schrijver, in de compagnie van kapitein Owen Lloyd. Opvallend is de wisseling van Symons taken.

Op 15 mei en 15 oktober zat er ook nog een Edward Barnewall¹¹ in de compagnie die regimentscommandant Wesley zelf onder zijn hoede had.

¹¹ De naam Edward komt voor bij de Barnewalls of Arrodstown, per generatie afgewisseld door Peter (<http://gw.geneanet.org/pierfit>).

Symon (III) was waarschijnlijk geen broer van de Rowestown brothers, maar een Barnewall van Kilbrew.¹²

Wie waren de twee door Patrick genoemde broers die respectievelijk sneuvelden bij Maastricht en Saint Omer? Patrick verhaalde hoe een van zijn broers sneuvelde bij de belegering van Maastricht tijdens de aanval op het Dauphins bastion.

In zijn memoires vertelde Carleton¹³ hierover dat na de eerste aanval vier regimenten achter de hand waren gehouden.¹⁴ Toen er besloten werd tot een verse aanval, werden er uit ieder regiment een kapitein, een luitenant en een vaandrig met vijftig man gedetacheerd. Kapitein Anthony Barnewall uit het regiment van John Fenwick kreeg het commando over die aanval. Carleton schreef, hij was nu mijn kapitein, en verderop in de tekst “In this attack captain Barnwell lost his life.”

De Hollandse Mercurius¹⁵ vermeldde over hem: “bij welke gelegenheid de kapitein Barnewall zich zeer onversaagd (onverschrokken) toonde, terwijl hij, met een witte veer op de hoed, zijn volk aanmoedigde en riep dat zij moesten bedenken dat zij Engelsen en hun vijanden de Fransen waren, waarvoor de Engelsen nooit zouden wijken. Hij liep het bastion in terwijl hij riep: Val aan, brave spitsen (dappere kameraden)! Hier vocht hij van man tot man tegen de Fransen. De Fransen begonnen werkelijk binnen een half kwartier terug te deinzen. Terwijl Barnewall zijn volk toeriep dat ze (de Fransen) zich terugtrokken,

¹² Zijn vader was Patrick IV Barnewall of Kilbrew (†1690), een kapitein bij de Jacobieten. Symons Richard II was kapitein in het regiment van Lee, daarvoor van Clare, die het regiment in 1690 had opgezet. Richard was officier bij de Ierse militairen in het Franse leger (<http://gw.geneanet.org/pierfit>, 2016).

¹³ Carleton 1811, p. 13.

¹⁴ Het regiment van John Fenwick, de twee Engelse regimenten onder Ralph Widdrington en Ashley en het Schotse regiment onder Alexander Collier.

¹⁵ Hollandse Mercurius 1677 (over het jaar 1676), p. 147.